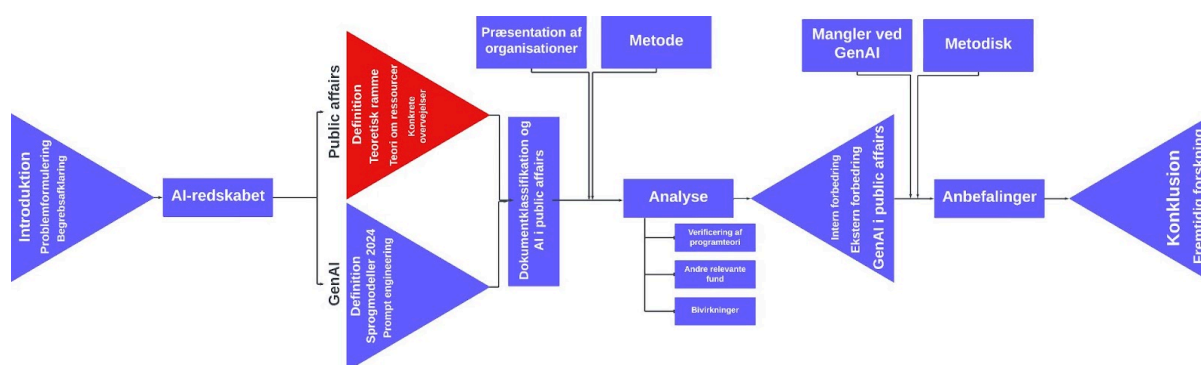

3.0 Konceptuel kontekst for public affairs

Den konceptuelle kontekst er delt op i 3 dele: En del om public affairs og en del om GenAI og en del der binder de to sammen.

Første del af den konceptuelle kontekst om public affairs starter med en definition og afgrænsning af emnet public affairs. Dette sætter scenen ved at præsentere den teoretiske ramme for public affairs gennem en definition af *pluralismen*. Dernæst introduceres et framework for hvordan *ressourcer* har en indflydelse for public affairs, som efterfølges af et afsnit om konkrete overvejelser om, hvordan ressourcer kan benyttes i public affairs.

3.1 Definition og afgrænsning af public affairs

Konceptet public affairs dækker over et bredt felt omhandlende organisationers interaktion med samfundet og den politiske arena, da public affairs som disciplin er i konstant udvikling (Esbensen, 2007). En overordnet definition af public affairs er: “public affairs handler om at varetage en virksomhed eller organisations interesser, i forhold til en politisk dagsorden og beslutningsproces, hvor den end måtte opstå” (ibid).

En mere specifik definition finder man hos William D. Oberman (2008), der definerer public affairs som: “a dynamic capability whose function is to catalyse latent socio-political resources into operational ones that can be used in pursuit of sustainable competitive advantage.”. Denne forståelse er nyttig, da den ser public affairs som en kapacitet, der kan trække på ressourcer for at opnå et mål. En public affairs organisation kan dermed justere og investere i kapaciteter og ressourcer til at blive bedre til public affairs arbejdet. Denne forståelse af public affairs omhandlende ressourcer er nyttig for dette speciale, da

organisationerne, der bruger AI-redskabet, favner bredt, har forskellige mål og forskellige midler.

Dette speciale benytter begrebet public affairs, men begrebet er ofte brugt synonymt eller i forlængelse af “interessevaretagelse”, som har positive konnotationer, eller “lobbyisme”, som har negative konnotationer (Esbensen, 2007). Public affairs er i højere grad et neutralt begreb, hvorfor det er det foretrukne begreb i dette speciale.

3.2 Teoretisk ramme for public affairs: Pluralisme og korporatisme

I den teoretiske ramme for public affairs i Danmark tegner sig et skift fra *korporatisme* til *pluralisme*. Korporatismen karakteriseres ved en tradition, hvor organisationer bliver formelt inddraget i det politiske arbejde gennem nævn, råd, trepartsforhandlinger og kommissionsarbejde. Denne tilgang har historisk set muliggjort en direkte indflydelse til organisationerne på politiske beslutninger og lovgivning (Hegelund & Mose, 2013).

I modsætning hertil er pluralismen, som er ved at vinde frem som den dominerende public affairs tradition i Danmark, og er den teoretiske ramme i dette speciale (ibid). Pluralismen beskriver, at public affairs organisationer konkurrerer indbyrdes om at vinde beslutningstagernes opmærksomhed, som er begrænset og eftertragtet. Denne konkurrence handler kort sagt om kampen om at definere politiske problemer samt de foreslåede løsninger til disse (ibid).

Andre omtaler pluralisme som *lobbyisme*, og har samme skel op imod korporatismen (Esbensen, 2012). Lobbyisme beskrives i lighed med pluralisme, baseret på logikken om, at der findes mange kanaler til at blive hørt og at initiativet ligger hos public affairs organisationerne samt at adgangen til beslutningstagere er åben og situationsbestemt (Esbensen, 2012). Uanset om der bruges lobbyisme eller pluralisme som begreb, fremstår det, at der foregår en konkurrence mellem organisationer om at få indflydelse.

Selvom der er en vis uenighed om, hvordan forholdet mellem pluralisme og korporatisme nøjagtigt fordeles sig, er det tydeligt, at pluralismens fremgang fører til et øget fokus på konkurrence (Hegelund & Mose, 2013: 21). Dette skift og tilhørende fokus på konkurrence kræver af organisationer, der beskæftiger sig med public affairs, at de udvikler og styrker deres evner til at opnå indflydelse i et stadig mere konkurrencepræget public affairs landskab.

3.3 Afgrænsning af public affairs arbejdet i konteksten af dette speciale

I afgrænsningen af begrebet public affairs inden for rammerne af dette speciale er det væsentligt at præcisere fokuspunktet. Dette speciale fokuserer på det informationsmæssige aspekt af public affairs, hvor public affairs organisationer skal holde sig opdateret på politiske bevægelser og beslutninger, hvilket er afgørende for at navigere effektivt i det politiske landskab. Det er altså et helt banalt, men grundlæggende aspekt af public affairs, nemlig at public affairs agenter skal være opdaterede omkring aktiviteter og beslutninger i Folketinget (Esbensen, 2007). Mack (2005) argumenterer ligeledes, at de universelle komponenter i alle public affairs inkluderer vidensindsamling og strategisk planlægning. AI-redskabet er netop designet som et værktøj til at understøtte denne form for informationsindsamling.

Denne afgrænsning af public affairs betyder også, at to meget centrale dele af public affairs ikke bliver berørt. De to centrale dele af public affairs er overførsel af *viden fra public affairs organisationer til beslutningstagere* og *netværk*. De bliver kort introduceret nedenfor samt en forklaring på hvorfor de ikke inddrages i dette speciale.

Overførsel af viden fra lobbyister til beslutningstagere er en videnstransmission, der blandt andet inkluderer aktiviteter som *regulatory lobbying* (Weiler & Brändel, 2015), *legislative subsidy* (Hall & Deardorff, 2006), og *svingsdørslobbyisme* (Lapira & Thomas, 2014). Disse begreber omhandler generelt viden og information, der flyder *fra* public affairs organisationer *til* beslutningstagere (Binderkrantz & Christiansen, 2016). Dette er ikke fokuspunktet for dette speciale, da fokuspunktet i stedet er information *om* processerne i Folketinget, der flyder *til* public affairs organisationer.

Et andet vigtigt element i public affairs er netværk. Den mest effektive public affairs organisation er typisk den, der har det stærkeste netværk (Milbrath, 1963; Hegelund & Mose, 2013). Netværk er per definition personbåret, hvorfor GenAI ikke kan spille en direkte rolle i dette, hvorfor netværkskapaciteter ikke inkluderes i dette speciale.

3.4 Konceptuelt om ressourcer og værktøjer i public affairs

Når public affairs er drevet af konkurrence, og at en vigtig del af public affairs er at vide hvad der sker i Folketinget, spiller ressourcer og værktøjer en rolle i at imødekomme konkurrencen og bearbejde viden. I teorien om ressourcer og værktøjer inden for public affairs fremhæver Oberman (2008), hvordan public affairs ressourcer kan påvirke konkurrencemæssige fordele for public affairs organisationer. Oberman argumenterer, at public affairs-indsatser drejer sig om at domesticere, kapre eller optage *latente ressourcer* for at skabe *organisatoriske ressourcer*. Latente ressourcer dækker over offentlige opinioner, uorganiserede grupper eller beslutningstagere med samme holdning som en selv, hvor alle tre ting kan mobiliseres til egen fordel. Organisatoriske ressourcer er de ressourcer, der direkte påvirker legitimiteten og adgangen til beslutningsprocesser og indflydelse, såsom de rigtige kontakter eller indflydelsesrige personer.

Ved at omdanne latente ressourcer til organisatoriske ressourcer kan public affairs organisationer influere offentlig politik til egne strategiske fordele (Oberman, 2008)). Det interessante er, at evnen til at omdanne latente ressourcer til organisatoriske ressourcer er betinget af *katalytiske ressourcer*, som omfatter en organisations økonomi, struktur, ekspertise, netværk, organisering og værktøjer, hvor især det sidste er af essens for dette speciale (ibid). Derfor kan de katalytiske ressourcer forstås som virksomhedens public affairs-kapacitet og som afgørende for at kunne gennemføre succesfulde public affairs kampagner.

3.5 Konkrete overvejelser om hvad et dokumentklassifikationsværktøj kan bidrage med i public affairs

I kernen af effektiv public affairs ligger evnen til at være informeret og strategisk orienteret. Essensen af en public affairs organisations arbejde er at kontinuerligt opsamle information og være opmærksom på politiske bevægelser, en aktivitet der kan kaldes *politisk monitorering* (Hedelund & Mose, 2013). Kun når public affairs organisationer er informerede og opmærksomme, kan de bidrage med relevante data, analyser, og argumenter. Et dokumentklassificeringsværktøj kan netop understøtte evnen til politisk monitorering.

Udviklingen af public affairs strategier kræver dybdegående kendskab til de sager, der er på dagsordenen. Den formaliserede og strategiske proces for at samle viden i forbindelse med en public affairs strategi kaldes for *mapping* eller *environment scanning* (Esbensen, 2007; Windsor, 2017). Evnen til kontinuerligt at scanne og mappe det politiske landskab for relevante sager og dokumenter er afgørende for at kunne navigere effektivt og træffe informerede beslutninger om public affairs strategier, som et dokumentklassifikationsværktøj også kan understøtte (Windsor, 2017).